

Konsten att försvara ett lagsilver i pimpel-SM

Ifjol tog vår klubb ett överraskande lag silver vid tävlingarna i Norsjö i veteranklassen. Redan tidigare i vinter stack jag ut huvudet och skrev på sociala medier om att vi skulle försvara vår silvermedalj vid årets pimpel-SM i Lycksele.

I år hade vår klubb förmånen/besväret att ha 2 lag i samma klass. Redan tidigt resonerade vi fram att det lag som vann silvret i fjol skulle försvara sin titel och det andra laget fick bli de övriga 4 från klubben som var veteraner

Redan på fredagen anträdde klubbens 15 deltagare sin resa till Västerbottens inland och "LappStockholm". Inkvartering på hotell Lappland med hockeymatch för Luleå i sportbaren med vinst för Luleå gav oss extra råg i ryggen. Dessutom träffade vi många positiva pimpelbekanta från övriga Sverige runt om på hotellet.

För 12 av våra medlemmar blev det avfärd till Örsjön och individuellt tävlande. Själv hade jag inte lyckats tillräckligt på vårt DM så det blev parallelltävling på Mörtsjön. För mig och Kenneth Sannemalm gav sjön ett positivt utfall. Extremt pigga abborrar dök på våra krokare. För mig var några alltför stora för mina veka mormyshkor. Två bamsingar blev kvar under isen när fisken vann dragkampen över hållfastheten på stålet. Kenneth visade sina mästertakter på att varligt smyga upp stor fisk. En abborre på dryga 1500 gram fick avsluta sitt simmande i sjön. Överlägset största vikten stod Kenneth för totalt sett och vi vände ner till våra kompisar som var på väg upp från isen vid SM tävlingen.

På plats där gavs vi vissa förhoppningar om att Norrbottensfiskarna hade haft en ganska framgångsrik tävling. Ryktet gick att John-Erik hade runt 4 kilo när en timme återstod av tävlingen . Likaså att Anja Larsson och Isak Larsson hade haft trevligt fiske. Elisabeth Sannemalm var den första som vägde in och vissa förhoppningar om att hon skulle kunna bärga en medalj. När vi såg John-Eriks påse gavs indikationer om att silvret i veteranklassen skulle bli hans. Helt klart såg vi att Anjas påse skulle ge guld i yngre damjuniorer. Så blev det också. Dessutom Isak Larsson fick kliva upp på pallen med en bronspeng.

Utfallet blev att Anja vann guld. John-Erik och Elin Seger silver och Elisabeth samt Isak tog bronsmedaljer. Dessutom är John-Erik och Anja klar att försvara Sveriges färger vid nästa års Nordiska mästerskap i Norge. Vi har verkligen visat att Norrbottensfiskarna har kommit för att stanna på topp.

Kvällen på hotellet blev i lugnets tecken med middag och lite samkväm.

Iväg på snirklig grusväg tidigt på söndagsmorgon. I mig fanns det en stark positiv känsla att våra herrveteraner skulle få framskjutna placeringar. Damerna från klubben, samt äldre herrveteranlaget var också riktigt taggade. Vilken dag det blev! Solen strålade över Granträskets skare. Vi hade bestämt att vårt lag skulle dela upp i två par som skulle fiska tillsammans. Längst upp i sjön skulle vi ta oss, men på arsin sida. När John-Erik och jag travade ut upptäckte vi att Norsjöfiskarna var på väg till samma område som vi. Det sporrade oss lite extra om att vi kanske hade gjort ett bra val av startplats. 400 meter från slutet av sjön ställde vi ner våra skryllor . Vi resonerade ihop om att börja

på lite olika djup för att se var abborrarna befann sig. När startskottet som knappast hördes till oss smällde av drog vi i gång. Borrhål på borrhål gjordes och vi var helt fisklösa efter 20 minuter. Högre upp i sjön blev en klunga allt tätare. På håll såg vi att de flest där drog fisk i snabb takt. Snart var jag där i utkanten och fick upp de först 4 abborrarna i utkanten. Riktigt ilska kom de upp med utspärrade fenor och gälar. I mitten av klungan hade den som fått mest redan 6-8 kilo abborre. Klungan förflyttade sig öster ut och närmare land med fiskkontakt hela tiden. Då såg jag att 150 meter från mig på en helt oborrad yta en tjej dra abborre på abborre. Ensam blev jag när jag slog upp ett hål 15 meter från henne. När pirken lyftes från botten satt den först 150 grams abborren på. Direkt på nedsläpp sög nästa fast och så startade ett race. De närmast 10 minuterna drog jag runt 5 kilo från det hålet. Nytt hål gav endast några stycken. Då upptäckte jag att John-Erik satt för sig själv 100 meter bort. Han sitter inte still om han inte har kontakt med fisk visste jag.

När jag kom dit sa han att flera av fiskarna hade sjögräs i munnen. Jag borrade upp ett hål ett tjugotal meter från honom och nästa race startade. Ett par kilo till i skryllan blev det. De tre nästa hålen gav fisk men inte lika snabbt. När en och en halv timme gått hade jag runt 10 kilo. Nu hade fler tävlande anslutit till oss. Därmed mattades fisket av markant för att övergå till att endast bomhål borrades. Frustrerat blev det när mina två övriga medlemmar dök upp med info om dåligt eller halvdåligt fiske. När en timme återstod beräknade jag att vårt lag hade strax under 20 kilo. Först när Rolf Öberg och jag kom tillsammans på isen fick jag till några få hål med endast ett par fiskar i varje. När tio minuter återstod borrade jag ett sista hål, samtidigt som jag bytte pirk. Döm om min förvåning när jag fick ett 15 tal abborrar i snabb takt samtidigt som John-Erik såg ut att smyga upp några från hans sista hål.

Avslut och hemgång tog cirka 30 minuter i lugn takt. Erling dök upp och berättade att han några minuter före slutet hade fått en fisk på runt 700 gram. Själv beräknade jag att min påse vägde styvt 12 kilo. Vi konstaterade nu att totalt blir det runt 22 kilo. Segrande herrlag står framför oss och deras påsar var ENORMA. Över 20 kilo för den ena och runt 10 kilo för var och en av de andra tre. Som tur är tävlar vi i olika klasser.

När det är vår tur att väga in frågar jag damerna som sorterar korten om vikter i vår klass. Jag får då höra att den högsta vikten var drygt 33 kilo. Andra platsen just nu var 21800 gram och tredje plats 21600 gram. Då hör jag att vågmästarna säger att vår påse väger 21914 gram. Eftersom inga andra veteranlag med stor påse finns att väga in förstår jag då att silvret var bärgat. Stor glädje. Uppe vid försäljningen råder en spänd stämning runt vårt andra lag. De vill veta hur mycket över 21 kilo vi hade. Deras vikt var 21840 och då förstår vi att vi inte bara har vunnit ett silver. Vi hade dessutom vunnit ett lag brons. Helt otroligt med så starka lag från övriga delar av landet.

Silverlaget består av: Lars Lööv, John-Erik Sundqvist och Erling Sannemalm

Bronslaget består av: Pekka Ruonala, Kenneth Sannemalm, Sven-Åke Lööv samt Kurt Hellman.

Vi är därmed direkt kvalificerade till nästa års SM som går i Skellefteå.

Avslutningsvis måste jag berömma alla trevliga pimpelvänner runt om i landet som förgyller tillvaron både på isen och utanför. Många positiva människor har jag träffat. Förhoppningsvis vågar några komma upp till Norrbotten runt Valborg då vi avslutar pimpelsäsongen med ett flertal tävlingar .

För Råneå Sportfiskeklubb

Stig Granström